

Op de vingers getikt

Het Gerechtshof Den Haag heeft op 21 april 2015 de Nederlandse Staat op de vingers getikt voor “niet adequaat” procederen in een IT-geschil.

Het betreft een aanbestedingsgeschil tussen de Staat, meer in het bijzonder het ministerie van Binnenlandse Zaken, Shared Service Centrum-ICT Haaglanden (hierna SSC) enerzijds en SLTN anderzijds, met tussenkomst van Fujitsu. De opdracht betrof een vijf jarig contract voor het verlenen van ict-ondersteuning op buitenlocaties (werkplekken) middels fysieke aanwezigheid van monteurs. Deze zouden ofwel reeds daar aanwezig zijn, dan wel op afroep (‘call’) daarheen worden gezonden. SLTN was naar de rechter gestapt nadat de opdracht was gegund aan Fujitsu, in plaats van aan SLTN.

Het geschil spitste zich toe op het criterium ‘kwaliteit’ in de aanbesteding. Op vier van de open vragen had SLTN de score 8 (goed) gekregen, waar Fujitsu de score 10 (uitstekend) verkreeg. Hierdoor kwam Fujitsu als winnaar uit de bus.

Uit de gunningsbeslissing bleek volgens SSC dat SLTN door haar procesinrichting een risico had geïntroduceerd en dat dat ontbrak bij Fujitsu. SLTN had namelijk gemeld dat zij alle activiteiten ter uitvoering van een opdracht in het door SSC voorgeschreven Topdesk-systeem zou registreren en daarnaast gebruik zou maken van een

eigen systeem voor de registratie van de activiteiten van haar monteurs. Volgens de Staat had Fujitsu geen melding gemaakt van een eigen registratiesysteem.

SLTN stelde daarentegen dat alle inschrijvers – dus ook Fujitsu – bij de uitvoering van de opdracht zouden werken met een tweede registratiesysteem. Dit werd door de Staat niet betwist bij de rechter in eerste aanleg. Gevolg hiervan diende te zijn een andere weging van de scores, waardoor SLTN uiteindelijk de beste bieding bleek te hebben gedaan. Dit was voldoende reden voor de kortgedingrechter Den Haag om ervan uit te gaan dat de Staat een apert foute beslissing had genomen en SLTN werd in het gelijk gesteld. Volgens de rechtbank moest de Staat, na opnieuw wegen van de scores, de aanbesteding gunnen aan SLTN. De Staat ging tegen deze beslissing in hoger beroep. Opmerkelijk genoeg voerde de Staat in hoger beroep voor het eerst aan dat Fujitsu helemaal geen tweede managementsysteem naast Topdesk zou gaan gebruiken. Fujitsu bevestigde dat, stellende dat zij dat voor de uitvoering van de opdracht (het verwerken van ‘calls’) ook niet nodig heeft. Het gerechtshof kwam op basis van deze nieuwe informatie tot de conclusie dat SLTN en Fujitsu bij het verwerken van ‘calls’ op verschillende wijzen te werk gaan, hetgeen met name te maken heeft met de verschillen in organisatie tussen de onderaannemers waarmee zij heb-

Anja Dekhuijzen houdt zich als vooraanstaand advocaat bij Whitebridge bezig met IT- en outsourcing. Ze adviseert in die hoedanigheid cliënten over vraagstukken rondom outsourcing, IT-contracten, IT-disputen, telecommunicatie, e-commerce en privacy.

ben ingeschreven. SLTN heeft hier tegen geen verweer gevoerd in hoger beroep. Hierdoor won de Staat alsnog in het hoger beroep. Het hof oordeelde dat het geen aanleiding zag in te grijpen in de vaststelling door de Staat van de score van SLTN op het gunningscriterium kwaliteit. Het stond de Staat vrij de aanbesteding te gunnen aan Fujitsu.

Opvallend is de sneer die het Gerechtshof uitdeelt aan de Staat: “Het hof is van oordeel dat de voorzieningenrechter tot een ander oordeel zou zijn gekomen wanneer de Staat in eerste aanleg op een meer adequate wijze verweer zou hebben gevoerd waardoor de in appel beschikbaar gekomen informatie toen al ter tafel zou zijn gekomen. De Staat zou in dat geval niet hebben behoeven te appelleren.” Het hof neemt vervolgens de ongebruikelijke stap om de Staat in de kosten van het hoger beroep te veroordelen, ook al heeft de Staat het hoger beroep gewonnen! Hier staat een rechter op die efficiënt procederen (met harde hand) aanmoedigt. Hear, hear!